

РЕШЕНИЕ

№ 1028

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Макрина Л Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13000** по описа за **2019** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. В. Т. – [населено място], [улица], № 19, ап.№ 4, срещу решение № 235791 от 07.10.2019 г., постановено по н.а.х.д.№ 5434/2019 г. от СРС, НО – 107-ми състав.

С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-003625/07.03.2019 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което на Т. В. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., на основание чл.179, ал.2, предл.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението е необосновано и постановено при допуснати процесуални нарушения. Не е установено по безспорен начин извършването на нарушение. НП е издадено при неясна фактическа обстановка. Неправилно АУАН е издаден на основание чл.40, ал.1 ЗАНН, следвало е да намери приложение чл.40, ал.3 ЗАНН. Нарушени са и чл. 40, т. 9 и чл.57, ал.1, т.9 ЗАНН. Не са описани подробно нанесените щети. Визират се нарушения на чл. 42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Не е конкретизирано нарушението на чл.20, ал.2 ЗДвП. Липсват данни за пътната обстановка. Налице е случайно деяние по смисъла на чл.11 НК.

Ответникът, редовно призован, не се явява и не се представлява и не заявява становище по касационната жалба.

Представителят на прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата. Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Решението на Софийския районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Приетата от районния съд е фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, както и показанията на разпитания актосъставител Й. С.. Установено е, че на 24.02.2019 г., около 17,00 ч., касаторът е управлявал лек автомобил „Ш. О.“ с д.к. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока към [улица]. Пътната настилка е била заледена и Т. реализирал ПТП като се ударил в паркиран лек автомобил „Опел А.“ с д.к. [рег.номер на МПС] . На мястото пристигнали полицейски служители – актосъставителят С. и колегата му И. Й., които снели обяснения от Т., изготвили скица и протокол за ПТП № 1729781 и съставили АУАН № 026400/24.02.2019 г. Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод на съда е правилен.

Оплакванията на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения не намират опора в доказателствения материал. Противно на твърденията в жалбата не са налице предпоставките за приложение на чл.40, ал.3 ЗАНН. Законосъобразно АУАН е съставен на основание чл.40, ал.1 ЗАНН. Този законов текст изисква АУАН да бъде съставен в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършването или установяване на нарушението. В настоящия случай при съставянето на АУАН са присъствали както нарушителя, така и двамата полицейски служители, присъствали на установяване на нарушението, с което са изпълнени изискванията на чл.40, ал.1 ЗАНН.

Неоснователно е оплакването за нарушение на чл.42, т.9 и чл.57, ал.1, т.9 ЗАНН. В АУАН ясно и недвусмислено е посочен лекия автомобил, на който са причинени щети. Не е определен точния паричен размер на причинените щети, тъй като това е било невъзможно при конкретните обстоятелства.

Съдът намира за неоснователен и доводът на касатора за нарушение на чл.42, т. 4, респ. чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН – неясна фактическа обстановка, тъй като няма отразени данни за пътната обстановка. Както в АУАН, така и в НП изрично е посочено, че касаторът се е движел по заледена настилка, което е една от причините за

настъпването на ПТП.

Неоснователно е оплакването за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП. Този законов текст наистина предвижда две хипотези – първата повелява водачите да карат със съобразена скорост, а втората въвежда задължение да намалят скоростта и при необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. В оспореното НП изрично е конкретизирано коя от двете хипотези е нарушил Т., като административният орган е приел, че се касае до управление на МПС с несъобразена скорост.

Доводът за приложението на чл.11 НК също е неоснователен. Деянието на касатора не е „случайно“ по смисъла на този законов текст, тъй като е бил длъжен да предвиди опасните последици от управлението на лекия автомобил по заледена настилка и е могъл да ги предотврати.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи в кръга на предоставените им правомощия в изискуемите от закона форма и съдържание. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на НП. Наложено е наказание в рамките на предвиденото от закона.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила

Предвид липсата на заявени от страните претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 235791 от 07.10.2019 г., постановено по н.а.х.д.№ 5434/2019 г. от СРС, НО – 107-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ: